

[Kai Moltke.]

værelsen af vore selskaber med offentlig kapital i den zone, som — efter alle verdens bedste specialisters opfattelse — vil være den mest foretrukne arbejdsmark for størstedelen af olieselskabernes forskning og prospektering, nemlig i Nordsøens kontinentale sokkel.“

Derfor har vi i øjeblikket kapløbet mellem tyve af de største olieselskaber, og når forholdene ligger sådan, kan det altså komme til at dreje sig, hvis vi er heldige, om værdier til hundreder af millioner kroner, og så kan jeg ikke tro, at den højtærede minister skulle kunne tro, at dette var et anliggende, et mellemværende, som alene gælder regeringen og en privat koncession her i landet.

Det næste spørgsmål, jeg har efterlyst i samme forbindelse, er, at når vi ser sidste års talere igennem, var der en hyldest til, at initiativ og koncession her overgik til danske hænder, medens kendsgerningen er, at det her drejer sig om en kosmopolitisk trekant, og derfor tilføjer jeg spørgsmålet om, hvordan udenlandske interesser her er repræsenteret og med hvilke rettigheder.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg kan indledningsvis oplyse, at den eneretsbevilling til efterforskning og indvinding af kulbrinte m. v. i Danmarks undergrund, der er meddelt skibsreder A. P. Møller med flere, således som det i henhold til loven skal ske, har været forelagt det særlige folketingsudvalg, der enstemmigt har tiltrådt både den oprindelige bevilling og den senere udvidelse til sokkelområdet. Den udvidede bevilling er bekendtgjort den 7. november 1963 og indeholder foruden bestemmelsen om, hvorledes bevillingshaverne skal indrette sig på sokkelområdet, regler om de afgifter, der skal betales af råstoffer, som indvindes på dette område. Disse afgifter er lavere — henholdsvis 5 og 8½ pct. mod 7½ og 12½ pct. — end dem, der gælder for indvinding på landjorden, hvilket skyldes, at omkostningerne er væsentligt større, når indvindingen sker på havet. Jeg henviser her til bekendtgørelsens § 10.

Jeg vil gerne tilføje, at bevillingshaverne allerede under de forhandlinger, der resul-

terede i bevillingen af 8. juli 1962, udtrykte ønske om, at bevillingen måtte komme til at omfatte sokkelområdet omkring Danmark, men at regeringen ikke fandt det rigtigt at give eneretsbevilling for dette område, før den danske højhedsret folkeretligt og statsretligt var fastslået. Efter at Danmark i overensstemmelse med folketingets beslutning af 2. maj 1963 har ratificeret konventionen om den internationale sokkel, er eneretsbevillingen udvidet også til sokkelområdet.

Skibsreder Møller har, som også forudsat ved bevillingens meddelelse, siden overført sin andel af bevillingen til Dansk Boreselskab A/S, og det er således nu dette selskab, der sammen med skibsreder Møllers to dampskibsselskaber er indehavere af bevillingen.

Under forhandlingerne forud for bevillingens meddelelse oplyste ansøgerne, at det ville være nødvendigt for dem at søge videregående sagkyndig bistand til efterforsknings- og indvindingsvirksomheden, ligesom det, for at de meget store kapitaler, som må bindes i denne virksomhed, kunne fremskaffes, ville være påkrævet at gå uden for de egentlige bevillingshaveres snævre kreds. Man har fra ministeriet for offentlige arbejds side accepteret denne nødvendighed. Bevillingshaverne har sammen med Gulf Oil Company og Shell Oil dannet Dansk Undergrunds Consortium, der i fællesskab har iværksat de indledende meget kostbare undersøgelser. Dette ændrer dog naturligvis intet ved det forhold, at eneretsbevillingen alene er de danske bevillingshaveres, og at disse alene over for staten er ansvarlige for, at den med bistandsyderne aftalte virksomhed udøves i overensstemmelse med bestemmelserne i undergrundsloven og eneretsbevillingen, ligesom de afgifter, som skal betales i henhold til bevillingen, erlægges af de danske bevillingshaverne. De pågældende udenlandske selskaber har over for bevillingshaverne forpligtet sig til også for deres vedkommende nøje at overholde eneretsbevillingens bestemmelser, som de kender.

Må jeg tilføje her, at jeg forstår ikke det ærede medlem hr. Kai Moltkes bemærkning om, hvorfor sagen ikke er forelagt folketinget. I loven om undergrunden er det